

Η κρίση του ΠΑΣΟΚ

Η κρίση του ΠΑΣΟΚ είναι συνάρτηση τριών παραγόντων: α) του «ασαφούς» και αμφίσημου ιδεολογικο-πολιτικού στίγματος που διαθέτει στη σημερινή συγκυρία, β) της «ιστορικής» φθοράς που μεταφέρει από την κυβερνητική του θητεία, κυρίως της περιόδου 2000-2004 και γ) της φθοράς του πολιτικού του προσωπικού, που διαμόρφωσε έντονα «καθεστωτικά» χαρακτηριστικά. Στους τρεις αυτούς παράγοντες θα κρινόταν η δυναμική της ηγεσίας του Γ.Παπανδρέου μετά το 2004 και κυρίως μετά την 11^η Νοεμβρίου του 2007 όταν και επανεξελέγη στην ηγεσία του κόμματος. Ωστόσο, το αποτέλεσμα που προκύπτει έως σήμερα δεν δικαιώνει τον ίδιο τον Πρόεδρο και τους υποστηρικτές του. Το στίγμα του κόμματος «βάλλεται» από τις έντονες διαφορετικότητες που συγκροτούν το σημερινό ΠΑΣΟΚ, η εικόνα του κυβερνητισμού του δεν έχει, ακόμη τουλάχιστον, απορροφηθεί εντελώς από την κοινή γνώμη, η «αριστερόστροφη» κοινωνική και πολιτική δυσaréσκεια από το σημερινό πολιτικό σύστημα δεν εμφανίζεται συμβατή με το ΠΑΣΟΚ όπως λειτουργεί σήμερα. Ίσως, η χθεσινή κίνηση του Γ.Παπανδρέου απέναντι στον Κ.Σημίτη να σημάνει μια «επιστροφή» του ΠΑΣΟΚ στο επίκεντρο της πολιτικής σκηνής, υπό τον όρο ότι θα συνοδευτεί και από σημαντικές έμπρακτες τομές στην πολιτική και την ιδεολογία του.